

problemer, som man kan undgå at diskutere ved at henvise til de stærke fanger? Vi tror, det forholder sig sådan. Vi tror, at hovedproblemet i den danske kriminalforsorgspolitik er, at der ikke bliver taget fat på de mere grundlæggende problemer, men at man beskæftiger sig med det, vi vil kalde overfladefænomener, og det er i korthed begrundelsen for, at vi ikke ønsker at stå bag dette forslag til vedtagelse. Vi vil ikke stemme for det, men det gør heller ikke så meget, for det dækker ikke over noget.

Sonja Albrink (CD):

Flere ordførere har i deres indlæg hæftet sig ved Kriminalforsorgens økonomi.

I den finanslovaftale, som blev indgået for 1998, er der opnået enighed om, at der skal ses på området og i løbet af året indgås en flerårig bevillingsaftale, som kan få virkning fra næste år. I CD er vi meget optaget af, at vi får en ordentlig udformning af denne aftale, så vi kan sikre arbejdsro for Kriminalforsorgen, og jeg har da også fuld tillid til, at det nok skal ske, så det er ikke økonomien, jeg i første omgang vil tage fat på her i dette indlæg.

Den uro, der har været i de danske fængsler i den seneste tid, har først og fremmest været blandt de indsatte; men der har selvfølgelig også været reaktioner hos fængselsfunktionærerne. Funktionærerne føler sig presset fra begge sider, både af fangerne og af de nedskæringer, der blev trukket ned over ørerne på dem. Vi har som sagt med finanslovaftalen skabt rammerne for ordnede økonomiske forhold, men problemerne med de stærke og svage fanger er der jo stadig.

Når man taler om uro i de danske fængsler, skyldes det for den største dels vedkommende, at et stigende antal rockere er blevet indsat i fængslerne, efter at rockerkrigen brød ud for nogle år siden. Problemet med stærke og svage fanger har været kendt længe, men det er helt klart, at problemet er blevet større, efter at der, som jeg omtalte før, er kommet flere rockere bag tremmer. En stor del af de mange meget kriminelle har ikke kunnet lægge kriminaliteten på hylden, mens de sad inde, men er bare fortsat med narkohandel, afpresning osv. bag fængslets mure, og de har tilmed en del folk, der har været eller er indsat, til at gøre det beskidte arbejde under trusler om alverdens ulykker.

Når jeg har været på besøg i et af de lukkede fængsler – her tænker jeg specielt på Horsens –

føler jeg det virkelig som Egon i Olsen Banden: jeg drager et lettelsens suk, når jeg står uden for fængselsporten om aftenen og hører klikket bag mig. For verdenen bag tremmer er ikke for sarte sjæle, og så oplever jeg endda ikke den virkelige fængselshverdag med det rå og ubehagelige miljø, som jo hersker derinde. Det må næsten være en straf i sig selv at skulle leve under sådanne forhold i bare en kort periode, det ville jeg i hvert fald føle.

Mange har spurgt sig selv, hvordan i alverden vi dog kan komme de rædselsfulde forhold i fængslerne til livs, og for mig er svaret på det spørgsmål simpelt hen, at vi må se at få afsat de økonomiske midler til at få bygget nye fængsler og få indrettet nye, mindre afdelinger. Det er selvfølgelig dyrt i den sidste ende, men jeg tror, erfaringerne vil vise, at med en afskrivningsperiode, som her er meget lang, er fængselsbyggeriet måske ikke så dyrt, som man forventer.

I finanslovforhandlingerne aftalte CD med regeringen, at Kriminalforsorgens forhold og kapacitet skal undersøges, og at behovet for om- og nybyggeri skal underkastes en meget nøjere vurdering. Vi ser frem til, at vurderingen foreligger så hurtigt som muligt, så vi kan komme i gang; hellere i dag end i morgen.

Jeg vil selvfølgelig ikke påstå, at man kommer uroen i fængslerne til livs med at bygge nyt, men jeg vil påstå, at det er et godt skridt på vejen. En del af løsningen ligger selvfølgelig andre steder, f.eks. med bemanningen og uddannelsen af fængselspersonalet og selvfølgelig en tilrettelæggelse af afsoningsforløbene for de indsatte, så der er større chancer for, at de går ud til en kriminalitetsfri tilværelse efter løsladelsen.

CD finder, som jeg før omtalte, at aftalen om finansloven er et håndslag på forhandlinger om en flerårig aftale for Kriminalforsorgen, og det er mit håb, at det vil være muligt at få en løsning, så vi kan komme de mange problemer både inden og uden for murene til livs, og at vi kan få vedtaget et forlig, som stort set kan samle alle partierne herinde på den rigtige side med et ja.

Ole Donner (DF):

At komme i fængsel i Danmark er tilsyneladende en blandet fornøjelse. Det burde være en straf, men med de forhold, der bydes fangerne i dag, er opholdet af tvivlsom præventiv karakter.